

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/106/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1715207057
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Kúšová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1715207057.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kúšovej a členiek senátu JUDr. Tatiany Pastierikovej a JUDr. Dany Šiffalovičovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: K. L., Š. Q. N., J.. XX.XX.XXXX, XXX XX G. XXX, K. K. Q.S. S. K. L.H., XXX XX G. XXX, IČO: 43 857 531, o zaplatenie sumy za poskytnutú verejnú službu a iné vo výške 947,16 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Pezinok, č.k. 36Cb/134/2015-113 zo dňa 14. januára 2019, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Pezinok č.k. 36Cb/134/2015-113 zo dňa 14. januára 2019 zrušuje a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol v celom rozsahu a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov súdneho konania, o ktorej výške bude rozhodnuté osobitným uznesením.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobou doručenou súdu dňa 24.08.2015 žalobca žiadal, aby súd deklaroval povinnosť žalovaného zaplatiť žalobcovi peňažnú sumu 947,16 eur s príslušenstvom a priznal mu náhradu trov súdneho konania.

Žalobu odôvodnil tým, že Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014 postúpil postupca spoločnosť Slovak Telekom, a.s. na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Uviedol, že postupca uzatvoril dňa 26.10.2010 so žalovaným Zmluvu č. XXXXXXXXXXXZXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému telekomunikačné služby špecifikované v zmluve a všeobecných podmienkach. Žalovaný sa zaviazal za poskytnuté telekomunikačné služby platiť cenu stanovenú v zmluve a cenníku, pričom spoločnosť Slovak Telekom, a.s. vyúčtovala žalovanému cenu za poskytnuté telekomunikačné služby v súlade s platnými tarifami faktúrou č. XXXXXXXXXXX na sumu 41,93 eur so splatnosťou 25.11.2012, faktúrou č. XXXXXXXXXXX na sumu 124,78 eur so splatnosťou 25.12.2012, faktúrou č. XXXXXXXXXXX na sumu 116,57 eur so splatnosťou 25.01.2013 a faktúrou č. XXXXXXXXXXX na sumu 663,88 eur so splatnosťou 25.10.2013. Žalovaný peňažné sumy podľa faktúr neuhradil. V podaní zo dňa 07.12.2018 žalobca uviedol, že plná moc obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom, pričom obsahuje osobné údaje o splnomocniteľovi, ktoré nie sú verejne prístupné a zároveň je táto plná moc overená notárom JUDr. Iveta Potočná pod poradovým číslom: O 689301/2012. Dodal, že žalovaný uzavrel zmluvu spolu s dodatkom ako fyzická osoba podnikateľ, preto sa podľa § 1 a § 2 Obchodného zákonníka použijú na tento vzťah ustanovenia Obchodného zákonníka, teda premlčacia doba je štyri roky a faktúry by sa premlčali dňa 26.11.2016, 26.12.2016, 26.01.2017 a 26.10.2017. Žalobca si svoj nárok uplatnil žalobou zo dňa 24.07.2015, teda v štvorročnej premlčacej lehote.

Žalovaný namietol premlčanie nároku vzhľadom na uplynutie trojročnej lehoty. Uviedol, že podľa splnomocnenia mal splnomocniť S. K. k zastupovaniu vo všetkých záležitostiach, ktoré sa týkajú spoločnosti Orange a Telekom ako uzatváranie zmlúv, preberanie elektronických zariadení a podobne, o

plnej moci sa však dozvedel z predvolania, nevie o tom, že by niekomu splnomocnenie udelil a už vôbec nie, aby uzatváral zmluvy na poskytovanie služieb. Z uvedeného dôvodu nereagoval na fakturáciu.

Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní ustálil nasledovný skutkový stav. Medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. a S. K., ako zástupcom žalovaného, bola podpísaná Zmluva o poskytovaní verejných služieb dňa 26.10.2012, ktorou sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytovať žalovanému telekomunikačné služby a žalovaný mal za to platiť odplatu. Súčasťou Zmluvy o pripojení zo dňa 26.10.2012 boli Všeobecné podmienky na poskytovanie verejnej telefónnej služby (VTS), podľa ktorých zmluvu o pripojení podpisuje priamo účastník alebo jeho splnomocnený zástupca, ktorý je povinný preukázať svoje oprávnenie písomným plnomocenstvom s osvedčeným podpisom splnomocniteľa. Súčasne S. K. podpísal Dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb, ktorým sa mal žalovaný zaviazat' užívať službu Slovak Telekom, a.s. minimálne 24 mesiacov a spoločnosť Slovak Telekom, a.s. mala previesť na žalovaného vlastnícke právo k mobilnému telefónu iPhone 4S 16GB za kúpnu cenu vo výške 1 euro a pre prípad porušenia zmluvy bola dohodnutá povinnosť žalovanej zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 663,88 eur. S. K. mal zmluvu podpisovať ako zástupca žalovaného. Zo Zmluvy o kúpe iPhone zariadenia zo dňa 26.10.2012 mal súd preukázané podpísanie zmluvy medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. ako predávajúcim a S. K., ktorou mal predávajúci previesť vlastnícke právo k mobilnému telefónu iPhone 4S 16GB a tento žalovanému odovzdať a žalovaný mal túto vec prevziať a zaplatiť kúpnu cenu vo výške 1 eur. S. K. mal zmluvu podpisovať ako zástupca žalovaného. Zo Splnomocnenia zo dňa 25.10.2012 mal súd preukázané, že žalobca splnomocnil S. K., r.č. XXXXXXXXXXXX, č. OP D. k zastupovaniu vo všetkých záležitostiach, ktoré sa týkajú spoločnosti TELEKOM a ORANGE, ako uzatváranie zmlúv, preberanie el. zariadenia a podobne. Z faktúr č. XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX mal súd preukázané vyhotovenie listín spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., ktorými žiadala od K. L., S. K. zaplataenie súm 41,93 eur so splatnosťou 25.11.2012, 124,78 eur so splatnosťou 25.12.2012 a 116,57 eur so splatnosťou 25.01.2013 ako odplaty za služby a sumy 663,88 eur so splatnosťou 25.10.2013 ako zmluvnej pokuty, pričom tieto boli doručované na adresu K. L., S. K., XXX XX G. XXX. Z Pokusu o zmier mal súd preukázané vyhotovenie listiny právneho zástupcu žalobcu, ktorou žiada zaplataenie sumy 1.270,48 eur, z toho faktúry 947,16 eur, zákonný/zmluvný úrok 123,20 eur, súdny poplatok 56,50 eur, trovy (žaloba) 123,48 eur a režijný paušál 20,14 eur. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok s prílohami mal súd preukázané postúpenie pohľadávky spoločnosti Slovak Telekom, a.s. voči žalovanému na žalobcu. Z verejne prístupného registra na stránke www.notar.sk mal súd preukázané, že podpis K. L. overený pod poradovým číslom: O 689301/2012 je overený notárkou JUDr. Máriou Cintavou a nie notárkou JUDr. Ivetou Potočnou, pričom JUDr. Iveta Potočná sa ani nenachádza v zozname notárov Slovenskej republiky. Žalovaný žalobcom požadovanú sumu vo výške 947,16 eur nezaplatil.

Za nesporné súd považoval, že Zmluvu o kúpe iPhone zariadenia zo dňa 26.10.2012, Zmluvu o poskytovaní verejných služieb zo dňa 26.10.2012 a Dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb podpisoval S. K., pričom v zmluvných dokumentoch bolo uvedené, že koná za žalovaného. Nebolo tiež sporné, že S. K. mal žalovaného zastupovať na základe splnomocnenia zo dňa 25.10.2012, ktoré bolo súdu doručená vo fotokópii, pričom neobsahovalo osvedčovaciu doložku o pravosti podpisu na listine. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 56 ods. 1 písm. b) zákona č. 323/1992 Z.z. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok), § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

Konštatoval, že keďže žalovaný namietol pravosť podpisu na splnomocnení, musel žalobca preukázať, že podpis patrí žalovanému, alebo inak spochybniť tvrdenie žalovaného. Žalobca nepredložil súdu originál splnomocnenia, ale uviedol, že toto obsahuje legalizáciu podpisu žalovaného vykonanú notárkou JUDr. Ivetou Potočnou a toto je zapísané pod poradovým číslom: O 689301/2012. Z preskúmania osvedčovacej doložky súd zistil, že osvedčovacia doložka pod poradovým číslom: O 689301/2012 bola vyhotovená notárkou JUDr. Máriou Cintavou, pričom JUDr. Iveta Potočná nie je uvedená ako notárka v Slovenskej republike. Z uvedeného mal súd za preukázané, že splnomocnenie neobsahuje overenie podpisu žalovaného, a teda žalovaný preukázal svoje tvrdenie o tom, že S. K. nespomocnil. Na uvedenom závere podľa súdu nemení nič skutočnosť, že JUDr. Mária Cintavá pod uvedeným číslom overovala podpis žalovaného, nie je však zrejmé čo bolo obsahom danej listiny. Súčasne je podľa súdu tiež bez následkov, že podpis na fotokópii splnomocnenia zo dňa 25.10.2012 je graficky významne podobný podpisom z podaní žalovaného zo dňa 10.10.2018 a zo dňa 28.11.2018, keďže na porovnanie podpisu sú potrebné odborné znalosti, a teda skúmanie znalcom a tento dôkaz ani nebol navrhnutý. V súvislosti s prípadnou vedomosťou žalovaného o existencii zmluvy poukázal na skutočnosť, že na zásielkach boli ako adresát uvedený súčasne K. L. ako aj S. K., aj keď ako miesto doručovania je adresa žalovaného. Uviedol, že z priložených listín v súdnom spise nie je zistiteľné, či tieto zásielky

boli niekým prevzaté a kým, alebo či sa vrátili a aký bol dôvod ich neprevzatia, teda či z dôvodu, že adresát neexistuje, alebo z dôvodu ich neprevzatia v odbernej lehote. Súd potom nemal preukázané, že žalovanému boli faktúry ale aj Pokus o zmier skutočne doručené, že vedel o faktúrach, teda minimálne o domnienke právneho predchodcu žalobcu o existencii zmluvy o poskytovaní elektronických služieb. Súd žalobu zamietol z dôvodu neexistencie záväzkového vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, keď nebolo tvrdené, a teda ani preukázané, že žalovaný prijímal plnenie od právneho predchodcu žalobcu čo aj bez právneho dôvodu. Vzhľadom na uvedené neskúmal námietku premlčania, keďže nezistil existenciu záväzkovo-právneho vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Svoje podanie odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

Mal za to, že v konaní preukázal platné uzavretie zmluvy. Uviedol, že žalovaný, ktorý bol zastúpený S.Q. K. na základe plnej moci, uzatvoril s pôvodným veriteľom dňa 26.10.2012 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb spolu s Dodatkom k Zmluve o poskytovaní verejných služieb, ktorého predmetom bola aktivácia programu služieb - BIZNIS STASR 5, pričom žalovaný uzavrel zmluvu ako fyzická osoba podnikateľ pod IČO: 43 587 531. Žalobca zastával názor, že v konaní preukázal uzavretie zmluvy prostredníctvom splnomocneného zástupcu S. K., ktorý konal za žalovaného na základe plnej moci zo dňa 25.10.2012, pričom pravosť podpisu žalovaného na plnej moci bola v rovnaký deň úradne osvedčená notárom, resp. pracovníkom povereným notárom JUDr. Máriou Cintavou, čo je štandardný postup. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že pravosť podpisu žalovaného nebola úradne osvedčená notárom. V tejto súvislosti poukázal na § 27 ods. 1, 2, § 28 Notárskeho poriadku. Zdôraznil, že plná moc bola žalovaným udelená práve na zastupovanie žalovaného vo všetkých veciach týkajúcich sa spoločnosti Telekom, ako napr. uzatváranie zmlúv. Nesúhlasil s tým, že v danom konaní bolo vykonanie znaleckého dokazovania nevyhnutné, kedy podľa neho vykonanie takéhoto dokazovania by nebolo hospodárne ani potrebné, keď žalobca v konaní jednoznačne preukázal oprávnenie S.M. K. konať za žalovaného pri uzatvorení predmetnej zmluvy a dodatku, zároveň súd prvej inštancie skonštatoval výraznú zhodu podpisov, pričom žalovaný len uviedol, že podpis na plnej moci nie je jeho. Podľa žalobcu ide zo strany žalovaného o ničím nepreukázané tvrdenie, resp. dôkazy predložené žalobcom neboli žiadnym spôsobom spochybnené, bolo preto na žalovanom, aby relevantným spôsobom spochybnil žalobcov nárok a na podporu svojich tvrdení v konaní predkladal dôkazy. Napadnuté rozhodnutie označil ako neprimerane prísne, nespravodlivé a nepresvedčivé, keď na jednej strane súd zhodnotil, že notárka overovala podpis žalovaného, na druhej strane však konštatoval, že nie je zrejmé, čo je obsahom listiny, ktorú notár overoval. Uviedol, že žalovaný netvrdil, že by pred notárom overoval podpis na inej listine, preto súd vyhodnotil za spornú skutočnosť, ktorá však žiadnou zo strán spochybnená nebola. Za účelové považoval spochybňovanie, že priložená osvedčovacia doložka patrí k inému dokumentu, keď k overovaniu podpisu a k spísaniu plnomocenstva došlo v rovnaký deň a zároveň deň predchádzajúc uzatvoreniu zmluvy. K tvrdeniu súdu, že žalobca v konaní preukázal doručenie faktúr, žalobca poukázal na to, že uvedená skutočnosť môže mať vplyv len na nárok žalobcu na prípadný úrok z omeškania, avšak nie na nárok za poskytnuté služby, ktoré žalovanému boli poskytované v zmysle zmluvných dojednaní. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že vyhovie žalobe, resp. aby napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého uznesenia, postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

5. Podľa § 220 ods. 2 CSP, odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

6. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

7. Podľa § 391 ods. 1 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

8. Predmetom konania bol nárok žalobcu na zaplatenie sumy vo výške 947,16 eur s príslušenstvom titulom neuhradených faktúr za telekomunikačné služby poskytnuté žalovanému na základe uzatvorenej zmluvy s právnym predchodcom žalobcu. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol v celom rozsahu a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov súdneho konania, keď dospel k záveru, že splnomocnenie zo dňa 25.10.2012, ktorým žalovaný K. L. splnomocnil S. K. „k zastupovaniu vo všetkých záležitostiach, ktoré sa týkajú spol. TELEKOM a ORANGE, ako uzatváranie zmlúv, preberanie el. zar. a podobne“, neobsahuje overenie podpisu žalovaného, a teda žalovaný preukázal svoje tvrdenie o tom, že S. K. nesplnomocnil. Okrem toho nemal preukázané, že žalovanému boli dotknuté faktúry a pokus o zmier skutočne doručené, že vedel o predmetných faktúrach a o existencii zmluvy o poskytovaní elektronických služieb. Súd prvej inštancie potom žalobu zamietol z dôvodu neexistencie záväzkového vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, keď nebolo tvrdené, ani preukázané, že žalovaný prijímal plnenie od právneho predchodcu, čo aj bez právneho dôvodu. Žalobca s takýmto právnym záverom nesúhlasil a v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci konajúcim súdom a trval na tom, že v konaní preukázal platné uzavretie zmluvy so žalovaným.

9. Odvolací súd po preskúmaní prejednávanej veci konštatuje, že z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, ako súd prvej inštancie dospel k vysloveným právnym záverom. V napadnutom rozhodnutí absentujú ustanovenia právnych predpisov, ktoré konajúci súd na prejednávajúcu vec aplikoval (okrem § 56 ods. 1 písm. b) zákona č. 323/1992 Z.z. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok), nie je uvedené ako súd relevantné zákonné ustanovenia vyložil a chýba riadne vysvetlenie jeho právnych záverov. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia taktiež nevyplýva, z akého dôvodu mal súd za to, že v danom prípade nepostačuje splnomocnenie bez legalizácie podpisu žalovaného, ale vyžadoval notárske osvedčenie podpisu žalovaného. Skutočnosť, na ktorú súd prvej inštancie poukazoval, a síce, že JUDr. Iveta Potočná sa nenachádza v zozname notárov Slovenskej republiky, je podľa názoru odvolacieho súdu irelevantná, pretože z listiny - Overenie pravosti podpisu na listine (č. l. 110 súdneho spisu) vyplýva, že podpis žalovaného overila notárka JUDr. Mária Cintavá. Odvolací súd sa navyše nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie v bode 7. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, keď uviedol, že „z priložených listín v súdnom spise nie je zistiteľné, či tieto zásielky boli niekým prevzaté a kým, alebo či sa vrátili a aký bol dôvod ich neprevzatia, teda či z dôvodu, že adresát neexistuje, alebo z dôvodu ich neprevzatia v odbernej lehote. Súd potom nemal preukázané, že žalovanému boli faktúry ale aj Pokus o zmier skutočne doručené, že vedel o faktúrach, teda minimálne o domnienke právneho predchodcu žalobcu o existencii zmluvy o poskytovaní elektronických služieb.“ Takéto konštatovanie súdu prvej inštancie je v rozpore s tvrdením žalovaného obsiahnutým vo vyjadrení zo dňa 10.10.2018 (č. l. 72 súdneho spisu), v ktorom žalovaný uviedol, že na fakturáciu nereagoval (z dôvodu že žiadne splnomocnenie neudelil). Z uvedeného vyplýva, že doručenie týchto podaní nebolo medzi stranami sporné, predmetné listiny žalovanému doručené boli, no ten na ne nereagoval. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku potom nemožno zistiť, v akých úvahách konajúceho súdu má pôvod, resp. na akých skutočnostiach založil svoj právny záver o tom, že žalovaný S. K. nesplnomocnil a medzi žalobcom a žalovaným neexistuje záväzkový právny vzťah.

10. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že odôvodnenie rozsudku súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozsudku musí vypořadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozsudku (§ 220 ods. 2, 3 CSP) je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci,

ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať správnosť rozhodnutia a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí, t.j. musí byť preskúmateľné. Tieto požiadavky rozsudok súdu prvej inštancie nespĺňa, v dôsledku čoho sa javí ako nepreskúmateľný.

11. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu ale nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

12. Rovnako Ústavný súd Slovenskej republiky sa vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie v náleze III. ÚS 119/03-30. Vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. US 115/03).

13. Vzhľadom na vyššie uvedený nesprávny procesný postup, odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP mu vec vrátil na ďalšie konanie, v ktorom súd vec opätovne prejedná v intenciách vyššie uvedeného, dôkladne prihliadne na všetky podstatné argumenty sporových strán a riadne sa s nimi vysporiada. Súd svoje rozhodnutie zároveň riadne odôvodní v zmysle § 220 ods. 2 CSP, tak aby bolo jasné, zrozumiteľné a presvedčivé. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie zároveň rozhodne podľa § 396 ods. 3 CSP aj o náhrade trov odvolacieho konania.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).